

העולם מוכן לגאולה!

החידוש שנפעל ע"י העבודה בפועל לעומת הבריאה בכח. (ט"ו).

ההבטחה אודות קיום העולם בפועל אינה רק על המשך קיומו למרות ההנהגה הבלתי-רצויה, אלא היא מהוה גם גילוי אלוקות נעלה יותר. שכן, בעוד שבריאת העולם לכתחילה היתה רק ע"י שם אלוקים, דרגא השייכת לעולם – הרי שע"י עבודתו של נח התגלה בעולם שם הוי' שלמעלה מהעולם "מצא חן בעיני הוי'". ולמעלה מזה – שמתגלית דרגה נעלית יותר בשם הוי', שלגבי שם הוי' הקודם כאלקים יחשב.

הקשר לפרשת השבוע. (ט"ו-ט"ז).

בשני ענינים בפרשה מודגש גילוי שם הוי' בעולם: (א) ההבטחה על קיום העולם באופן תמידי, שבזה ניכר כח הא"ס הקיים רק מצד שם הוי' (אני הוי' לא שנית). (ב) הקשת, הנוצרת מזריחת השמש – שמש הוי' – על הענן העולה מן הארץ.

והקשר בין שני הענינים – שהקשת היא הסימן על קיום העולם באופן תמידי – מדגיש את גילוי שם הוי' בכל נברא בעולם, שיועד ומכיר שקיומו הוא בזכות הקשת (גילוי שם הוי'), עד שניכר בהיש הגשמי שמציאותו היא היש האמיתי.

ושלימות העילוי בגילוי מציאותו האמיתית היא בפ' לך-לך, הליכה ממציאותו הנוכחית לכיוון "אשר אראך" – "אראה ואגלה אותך בעצמך" – מציאותו האמיתית. וכמו כן נפעלת עלי' ("הליכה") בדרגת האלוקות.

חלק שני:

חשבון צדק אמיתי (ט"ו-ט"ז)

פתיחה. שבת נח – הזמן לחשבון צדק. (ט"ו).

היות ששבת נח היא אבן הבוחן כיצד תהי' העבודה בפועל במשך השנה, מובן שאז יש לערוך חשבון צדק, ובאופן המתאים לתוכן העבודה דקיום העולם – לגלות בו את שם הוי' שלמעלה מהעולם (כפי שזה מודגש בענין התשובה שהיא "עד הוי' אלקיך" – שהוי' נעשה אלוהים).

הצורך בחשבון צדק ואופנו. (ט"ו).

ליהודי אסור לסמוך על ה"חזקת כשרות" שלו, אלא עליו לבחון מפעם לפעם את מעמדו ומצבו, ולא להסתפק בהחלטה לתקן את מה שצריך (בפרט בענינים שבין אדם לחבירו, שעד שלא יתקן את הנוק שנגרם – לא תועיל החרטה והתיקון), היות שכל הסיבה שהרהור תשובה מועיל הוא מפני שהוא כולל בכח את התיקון שיהי' בפועל.

למרות שעיסוק בפרטים יוצר מדידה והגבלה, ומצד שני התעלמות

תמצית השיחה:

חידושו העיקרי של כ"ק אד"ש מה"מ בשיחה זו הינו ייחודיותה של שבת פרשת נח, לאחר שבשבוע שעבר ובשיחות נוספות (וכן בשיחות רבותינו נשיאינו בכלל) התבאר, כי שבת בראשית הינה השבת הכללית המשפיעה על כל השנה – מחדש כאן כ"ק אד"ש מה"מ כי גם שבת נח היא שבת כללית, אם כי לא בענין ההשפעה על משך כל השנה אלא כאבן הבוחן כיצד תהיה העבודה במשך כל השנה. בהתאם לכך, היא הזמן המתאים לערוך חשבון צדק – הנושא השני הנידון בשיחה זו, כאשר מסקנת החשבון צריכה להיות באופן שמתעלה למעמד ומצב המושלם ביותר, ובד בבד עם זאת – לתקן כל הפרטים הבלתי רצויים בהנהגתו.

ובנוגע אלינו: מסקנת החשבון צדק בנוגע לעבודה הנדרשת כדי להביא את הגאולה האמיתית והשלימה היא שכללות בני ישראל מוכנים לגאולה, והחסרון שישנו אצל כל אחד הוא בדומה לחסרונות פרטיים שיתוקנו במילא בהתאם למעמד ומצב הכללי שהוא מושלם. וכיון שכן אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו והדבר צריך להתבטא בתוספת זהירות והידור בקידוש לבנה (עיי' לקמן במדור לחביבותא דמילתא).

מבנה השיחה:

חלק ראשון

מהותה של שבת נח (ט"א-ט"ה)

שבת נח – שבת כללית בנוגע לפועל. (ט"א).

שבת בראשית כוללת בכח את ימי השבוע שלאחריה, המשפיעים על כל השנה מפני שהם אלו שחוזרים ונשנים במשך כל השנה כולה. כיוון ששבת נח כוללת והיא השלימות של ימים אלו – היא מהוה אבן הבוחן כיצד תראה העבודה בפועל במשך השנה כולה.

לכן דוקא בשבת זו מודגש עיקר ענין השבת – מנוחה ("נח") – היות שהיא שבת כללית.

הקשר לפרשת השבוע. (ט"ו).

גם בתוכן הפרשיות ניתן לראות שפרשת בראשית מדברת אודות בריאת העולם באופן שקיומו באופן נצחי הוא רק בכח – באם יתנהג כרצון ה'. לעומתה בפרשת נח כורת ה' ברית על קיום העולם ללא קשר להנהגתו, ואם כן רק בפרשה זו הובטח קיום העולם בפועל.

מושיגים בשיחה:

עולם על מילואו נברא. (ס"ב).

פעמיים בתורה נכתבה המילה "תולדות" בכתב מלא. פעם ראשונה בבריאת העולם – "אלה תולדות השמיים והארץ בהבראם". מכך לומדים חז"ל שהעולם נברא בשלימותו. אמנם, מהפס' "אשר ברא אלקים לעשות" לומדים חז"ל "לעשות – לתקן". כלומר שהאדם צריך לתקן ולהביא את העולם לשלימות נעלית יותר. שלימות זו מתבטאת בפסוק "אלה תולדות פרץ" – הפעם השני' שנכתבה מילה זו בתורה, והפעם, בכתב מלא. תולדותיו של פרץ מסתיימים במלך המשיח שליט"א שיביא את העולם לשלימותו ולתכליתו – הגאולה האמיתית והשלימה.

נהרא נהרא ופשטי'. (ס"ג).

נהר נהר והתפשטותו, כל מקום ומנהגו.

לחביבותא דמילתא:

בדבר מלכות השבוע אומר הרבי מלך המשיח שליט"א שאין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו. ובהשקפה ראשונה נראה שבכך חותם כ"ק אד"ש את קריאתו חצי שנה קודם לכן "עשו כל אשר ביכולתכם".

והביאור בזה בפשטות: עד ההודעה שבנ"י כבר עשו תשובה היתה העבודה לזירוז הגאולה קשורה בתיקון האדם עצמו (או תיקון אחרים עצמם). כעת, כשכבר מוכנים לגאולה, העבודה שנתורה היא רק מה שקשור למשיח צדקנו עצמו, כלומר: להתחיל בעבודה של קבלת מלכותו של משיח צדקנו.

זוהי גם ההוראה היוצאת לפועל מכך – להדר בקידוש לבנה מתוך כוונה ד' ובקשו . . את דוד מלכם", כדברי הרד"ק שלאחר שיקבלו את מלכותו של ה', יקבלו את מלכותו של מלך המשיח ויבקשו ממנו למלוך עליהם.

וכמענה הרבי מלך המשיח שליט"א על קידוש לבנה המוני בחוצות דטרויט בו הודגשה קבלת מלכותו של הרבי שליט"א מלך המשיח: "ונתקיים בהם בשעת מעשה ובקשו את הוי' אלקיהם ואת דוד מלכם ומצאו".

נערך - בדרך אפסור - על ידי מערכת
הערות התמימים ואנ"ש בית משיח-770
מופץ על ידי איגוד תלמידי הישיבות 770

מהפרטים על ידי התעלות לקדושה באופן שהענינים הבלתי רצויים מתבטלים ממילא – גורעת מתיקון הפרטים – יש לחבר את שתי התנועות יחד, להמשיך את ההתעלות למעמד ומצב המושלם בתוך הפרטים הדורשים תיקון – הוי' הוא האלוקים.

כך מתאפשר לערוך חשבון צדק מתוך שמחה, כאשר לא מונחים בחסרונות אלא בהמשכת הקדושה לענינים הפרטיים.

הקשר לפרשה ולזמן. (ס"ח).

שבת (ובפרט שבת נח שבה מודגש ענין זה) ענינה מנוחה ושבתה – שבתה של שם אלוקים והמשכה של שם הוי'. לכן התשובה של שבת היא תשובה עילאה מתוך שמחה – ע"י התעלות לדרגא נעלית עד שמתבטל ומתכסה לגמרי בתורה (כמים לים מכסים). בפרט כאשר אפילו אמירת התחנן היא "חדשה" ובמילא נקל יותר לעשות תשובה מתוך שמחה.

בנוגע אלינו. (ס"ט).

הרבי מלך המשיח שליט"א מעיד שבני ישראל כבר עשו תשובה ומוכנים לגאולה. וגם כאשר עורך החשבון צדק מגיע למסקנא שהוא עצמו לא מוכן לגאולה – הרי זה כמיחוש קל וחיצוני באבר פרטי שהתיקון שלו הוא בנקל כאשר הוא יודע שהגוף כולו בריא ושלם לגמרי.

בפרט כאשר מאז עדות זו עברו כו"כ שנים – הרי בודאי ובודאי שכבר עשו תשובה ועכשיו אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו!

חלק שלישי

מעשה בפועל (ס"י-ס"ג)

גילוי שם הוי' ע"י הלבנה. (ס"ד-ס"א).

קיום העולם באופן תמידי נעשה באמצעות הילוך המאורות, כולל הלבנה. וחידוש מיוחד בהילוך הלבנה – שהולכת ומתמעטת במהלך החודש עד שנעלמת לגמרי, ואחר-כך חוזרת ומתחדשת. כמלכות בית דוד שנמשלה "כירח יכון עולם" – כשם שהירח מכונן לעולם גם כאשר לא רואים אותו, ובטוחים שתיכף ומיד הוא יחזור ויראה, ועל כך מברכים את הברכה דקידוש הלבנה.

ענין זה מודגש יותר ע"פ הביאור בחסידות, שלבנה היא ספי' המלכות המגלה את שם הוי' שהיא מקבלת מהשמש. ולפי זה חידוש הלבנה הוא חידוש בגילוי שם הוי', עד כפי שיהי' לע"ל שיהי' אור הלבנה כאור החמה שהוי' הוא האלוקים.

הוראה למעשה. (ס"ב).

כיון שאין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו, יש להוסיף הידור בדיני קידוש לבנה אליה הוא נמשל: בבגדים חשובים ונאים, ברחוב וברוב עם, בזמנה (כחילוקי המנהגים בזה). והעיקר: הכוונה המיוחדת "ובקשו . . את דוד מלכם אמנ".

יהי רצון. (ס"ג).

יה"ר שעוד לפני קידוש הלבנה יתקיים היעוד לך לך אל ארץ עשר אומות, ותכלית העילוי דהוי' הוא האלוקים.